

KNOTWORKING

Knotworking er en samarbejdsform, der forsøger at komprimere byggeprojektets projekteringstid. Dette gøres gennem afholdelse af workshops, hvor de fysiske og funktionelle karakteristika, fra byggeprojektet, gengives i digital form. På denne måde arbejdes der intenst med at udvikle og visualisere forskellige scenarier, så de løbende kan evalueres af den samlede gruppe specialister. Både brugere, rådgivere, arkitekter og bygherrer er repræsenteret i denne proces, hvor der, gennem den løbende evaluering, arbejdes frem mod at skabe én samlet løsning på byggeprojektet.

Beskrivelse

Knotworking-processen består af tre workshops, der afholdes indenfor en periode på to uger. Typisk afholdes de to første workshopdage i forlængelse af hinanden, hvorefter der er en forberedelses- og hjemmearbejdspause, inden den sidste workshopdag. Til workshopforløbet samles aktører som brugere, rådgivere, arkitekter og bygherrer, så alle relevante faggrupper er repræsenteret. En afgørende præmis i denne sammenhæng er, at alle kommer med et åbent sind. Derfor er den kun arkitekten, der har forberedt sig til den første workshopdag, for at sikre, at de fysiske rammer er på plads.

Frembringelse af alternative perspektiver og brud med de traditionelle mønstre i designprocessen, er grundlæggende elementer i Knotworking. Af denne grund er det en god ide at arbejde med en række dogmer, der kan sikre, at skel mellem forskellige faggrupper og kulturer nedbrydes. Eksempelvis kan der uddeles t-shirts i forskellige farver, der slører de fremmødtes hverdagsuniform, for i stedet kun at angive vedkommendes profession. Ambitionen er hermed at skabe rammerne for, at de

pågældende faggrupper kan komme til orde, og at der kan arbejdes ud fra en reel videndeling på tværs. Et andet redskab i denne sammenhæng er et scoreboard med forskellige parametre, der kan være med til at kvalificere de frembragte scenarier ud fra de repræsenterede fagligheder. Eksempelvis kan et scenarie vurderes ud fra parametre som: Arkitektonisk værdi, energiværdi og bæredygtighed, hvilket i sidste ende resulterer i en samlet score for det pågældende scenarie. Hermed kan scenarierne sammenlignes med hinanden, og det overskueliggøres, hvilke scenarier det vil være fordelagtigt at arbejde videre med.

For at facilitere frembringelse af de forskellige scenarier, er et essentielt vilkår i Knotworking at visualisere dem. Dette gøres typisk gennem et computerprogram som Revit, hvor de mange elementer kan implementeres og udvikles løbende. Samtidig projekteres der direkte på væggen, så de fremmødte kan følge udviklingen og byde ind med nye perspektiver. Hermed kan der træffes beslutninger på stedet, og processen får således plads til at udvikle sig løbende.

Metodens fordele

En af de store fordele ved Knotworking er, at metoden kan hjælpe med at nedbryde de typiske udfordringer, der kan opstå, når forskellige faggrupper kommunikerer. Dette sker gennem de intensive workshops, hvor der fokuseres på at sikre et fælles sprog, gennem visualiseringer. Således kan alle kan følge med og komme til orde. På denne måde arbejdes der målrettet og konkret, da alle kan følge med undervejs.

Da Knotworking kræver en del software, er den ikke en billigere metode end andre, men derimod kan skabe et forbedret grundlag for projekteringen af et byggeprojekt. Derudover kan anvendelse af eksempelvis Revit, som software, være medvirkende til at sikre, at data kan gemmes og genanvendes. På denne måde mindskes tidspil, og der kan løbende udvikles på prisberegninger, så et reelt budget og beskrivelse af projektet, kan eksporteres fra programmet.

Forudsætninger

Rent praktisk kræver Knotworking følgende:

- Grupperum
- Plenum bord
- Workshopudstyr (tuscher, papir, post-its etc.)
- Facilitatorer, der fokuserer på at nedbryde barrierer mellem fagligheder
- Software – eksempelvis Revit
- Projektorer, så der kan visualiseres direkte
- Socialt arrangement – "On location", så miljø og fysiske rammer kan opleves